

[Gudme.]

ningslinjer, man har for toldvæsenets og for skattevæsenets virksomhed, har kunnet finde noget holdepunkt for, at disse offentlige myndigheder i al almindelighed stiller sig strengere end private kreditorer, så har dog alligevel praktikere i udvalget kunnet anføre eksempler på, at man her og dér havde en mere kritisk holdning end de private kreditorer, der blev stillet over for en betalingsstandsning.

Derfor vil jeg gerne bede om, at disse bemærkninger bliver opfattet som et tillæg til betænkningen. Jeg vil derfor henstille til den fg. justitsminister, at han, når loven er stadfæstet og kundgjort, lader meddelelse gå videre til de respektive ressortministerier, under hvilke disse offentlige myndigheder sorterer, skatte- og toldvæsen osv., om, at vi nu har fået denne ændrede lovbestemmelse, og at man som generel hovedlinje bør sørge for, at offentlige myndigheder ikke stiller sig i vejen for en frivillig ordning, som private kreditorer vil medvirke til.

Glistrup (FP):

Der er også et andet punkt, som på grund af travlheden med trykkeriet for at få afsluttet tingene ikke er kommet med i det materiale, som vil være offentligheden tilgængeligt, og som jeg derfor, på samme måde som hr. Gudme gjorde det med sit spørgsmål, gerne ad denne vej vil have ind i de officielle forhandlinger.

Det vedrører det spørgsmål, som enhver advokat fra tid til anden kommer ud for, nemlig at en mand på et eller andet tidspunkt har været med til at indgive en konkursbegæring. Så har skifteretten begyndt en konkursbehandling, og så er der gået en skrækkelig bunke år, hvor boet har indviklet sig i retssager, der er tabt osv., og så får manden pludselig efter 3-4 års forløb en regning på, at han som konkurskrævende vedrørende trikotagehandler Pedersens bo bedes indbetale kr. 50.000, som er påløbet i omkostninger. Det er ret ubehageligt for en sådan mand, der har indgivet en inkassosag på 400 kr. engang 4 år tidligere og for længst har glemt den.

Derfor stillede fremskridtspartiet ved anden behandling et ændringsforslag til lovforslaget, det var ændringsforslag nr. 6, men det gik på den måde, som det jo undertiden

hænder for fremskridtsforslag, at tingets flertal stemte det ned, således at det ikke blev vedtaget. Derfor kan der være god grund for det praktiske retsliv nu til at tro, at den trafik skam er en vældig god trafik, som man virkelig skal til nu yderligere at udbygge, så man får flere eksempler af den art.

Udvalget har mellem anden og tredje behandling indhentet en udtalelse fra justitsministeriet, der den 10. juni 1975 har tilsendt udvalget et notat om dette spørgsmål, og notatet konkluderer:

„Efter bestemmelsen i § 97“ — det er altså i konkursloven — „sammenholdt med forslaget § 50 b vil behandlingen af et konkursbo således ikke fortsætte for den konkursbegærende kreditors eller andre kreditors regning, uden at de har mulighed for at tage stilling til, om behandlingen skal standses.“

Så må man håbe, at de pågældende vil finde frem til dette sted i Folketingstidende, hvor mit nuværende indlæg bliver refereret, når de engang får den regning i fremtiden. Nu har vi i hvert tilfælde gjort, hvad vi fra fremskridtspartiets side har kunnet gøre for at forebygge den slags tilfælde fremover.

(Kort bemærkning).

Gudme (RV):

Jeg synes ikke, at hr. Glistrups bemærkninger om dette punkt skal stå uimodsagt som det, der er resultatet af forhandlingerne.

Dette eksempel med, at man 3-4 år efter får en regning på 50.000 kr., er den frieste frie fantasi, og jeg synes virkelig, det kunne være interessant, om hr. Glistrup kunne dokumentere bare ét eksempel, der lignede denne situation. Jeg tror ikke, den forekommer, og jeg tror heller ikke, den vil kunne forekomme efter de nugældende regler.

Det, der står i det notat, som hr. Glistrup lige citerede, er, at vi i realiteten har den samme retstilstand som den, fremskridtspartiet tilsigtede at nå med sit ændringsforslag, idet denne retstilstand er garanteret gennem konkurslovens § 97.

Jeg har meget respekt for fornuftige ændringer, men hvis man ved et ændringsforslag bare vil opnå at få nøjagtig den samme retstilstand, som man har i dag, så betragter jeg ændringsforslaget som overflødig.